

NGỌN ĐÈN CUỐI CÙNG CÒN SÁNG

Có một sự khác biệt sâu sắc giữa sống sót và đứng vững. Sống sót là một bản năng. Đứng vững là một sự lựa chọn. Trong một thời gian dài tôi tin rằng cuộc sống là chuyện của kết quả. Rồi những thử thách đến, và tôi khám phá ra nó trên hết là chuyện của sức chịu đựng – sức chịu đựng về đạo đức, cảm xúc, con người. Có những năm tháng không hỏi bạn mong muốn điều gì. Chúng hỏi bạn chịu đựng được gì.

Tôi học được rằng mỗi người đều có một điểm giới hạn tưởng tượng – và cuộc sống, với sự trớ trêu thường thấy của nó, quyết định kiểm tra điều đó. Thường thì chúng ta phát hiện ra mình bền bỉ hơn mình tưởng. Không phải mạnh mẽ hơn. Bền bỉ hơn. Sức mạnh thuộc về những anh hùng. Sự bền bỉ thuộc về những người bình thường thức dậy mỗi sáng và tiếp tục vì có ai đó phụ thuộc vào họ.

Có một điểm mà bạn ngừng hỏi tại sao điều này lại xảy đến với mình, và bắt đầu hỏi mình phải làm gì bây giờ. Khi sự biến đổi này xảy ra, nỗi đau không biến mất, nhưng nó mất đi vai trò trung tâm. Sân khấu quay trở lại bị chiếm giữ bởi hành động, bởi hiện tại, bởi bước tiếp theo.

Ngày nay tôi không tin vào những câu chuyện hoàn hảo, những người đàn ông tuyên bố họ chưa bao giờ nghi ngờ. Những vết sẹo không phải là đối lập của sức mạnh. Chúng là bằng chứng cho sự tồn tại của nó. Cuối cùng, mọi cuộc đời đều được đánh giá qua một câu hỏi duy nhất: không phải bạn đã leo cao đến đâu, mà là điều gì còn lại khi mọi thứ khác đã bị lấy đi. Tôi vẫn ở đây. Vẫn đứng vững.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✕